

דמשיחא

עקבתא

מכשיר האינטרנט ודומיו נחש ארסי ומסוכן עובדא מועזת!

סיפור מופלא מרטיט ומועז, ארע לאהורגה בעיירה מונסי, ניו יורק, וז"ק הגה"ק משידי צדיק דוד זעה האדמו"ר מסקולען דער ארץ ישראל, למען ידעו כי לפרסא את הסיפור, למען ידעו כי ש"ה בישראל וכדי להזהיר מפני סכנת האינטרנט הטמא רח"ל.

הסיפור החל לפני כשבעה חודשים. בעלת בית הייתה עוסקת במיטל בילדיה, בעת שהבטיחה להרדנה באורח בלתי קרוא על רצפת המזווה. נחש, לא פחות! הופעתו ככה בפתע

צדיק לפרסם סיפור זה - למען ידעו כי יש ש"ה בעולם - הרבי מסקולען שליט"א

מתאוס בבית, עוררה סערה עצומה. בני המערה ניסו להשגות על מה ולמה זה הגיע אליהם, ונזכרו. בביתם באותה שעה היה מנוי מחשב ניד שהושאל מאחד ממוכריהם. מחשב הייתה מותקנת חסימה מפני אינטרנט, אולם הסיסטא לחסימה הייתה בדיחה... על אחר הם החליטו להשיב את המחשב לבעליה, ואכן השקט שב לשרור. הם גם קיבלו על עצמם שלא להשתמש יותר באינטרנט המסוכן. תקופה בת שבועות נוספת הלפת. בעלת הבית הוצרכה לבצע עבודה כלשהי על גבי המחשב, ועל כן פתה לשאול אותו בשנית. מאוחר בלילה כשהילדים כבר נמו בשלוה את שנת הלילה, הוציאה את המחשב והניחה אותו על השולחן כחוד המוגנים. החיבור לאינטרנט לא היה חזק כל צרכו, והמחשב עבד באיטיות מוגזמת. מכיון שכך החליטה להעבירו אל שולחן המטבח, אולי שם תהיה הקליטה טובה יותר. היא לא הספיקה להתיישב לצד המחשב, רק נתיחה אותו על השולחן, המזהה המועזת חדר על עצמו. נחש, מתגלגל ומתחלל על רצפת המטבח. שוב היא נבהלה מחד, וכעת הצטרף לבהלה מומד נוסף של הבנה. הקדוש ברוך הוא רוצה מאיתנו משהו. ואבתנו ניתן לו. זאת היא מיהרה להועיק את מונדינו "חברים" המסויימים במקרים מעין אלו, כדי שילמדו את הנחש ויציאנוהו מן הבית. וגם את המחשב הוציאה מוביט על אחר. למה חזקת נחש? "אין לנו מושג בחשבונות שמים", הם אמורים. ישמע חכם ויוסף לקח!

בנימין הצדיק! - שביבים על האי גאון וצדיק מופלא זאב בצרי זצ"ל שנסתלק מעמנו!

~מגדולי מזכה הרבים ומריבצי התורה בנגב - רבה של קרית הגולה וראש ישיבת בית יוסף בבאר שבע~ זרע קודש מהצבתו הגר"ב בצרי נולד לפני כ-57 שנה להגה"צ רבי ששון בצרי שליט"א, נין ונכד להגה"ק רבי יהודה פתייה זצ"ל ולמורה הבן איש חי זיע"א. עוד בצעירותו ינק המנוח תורה וקדושה בבית שכולו הושטת על אדני התורה, יראה ועבודת הקודש. כבר משחר נעוריו הועידוהו הוריו לגדולות, כשהוא שוקד על דלתות התורה.

מה תעשי אם הפרנסה תהיה דחוקה? פעם סיפר, כי במהלך מגישותיו קודם האירוסין עם הרבנית ז"מ, מה תעשי אם הפרנסה תהיה דחוקה מאד? ובאותם ימים העוני היה גדול וקשה במיוחד. והיא ענתה בענווה יהודית שאפיניה אותה: אשטוף בתים וחודי מדרגות, ולא יירגע רגע מהתעלותך בתורה. הוא רצה לבחון ואת מידת מסירותה של הרבנית לעמל התורה, וכשהבין כי היא תאפשר לו להתעלות נסגר השידוך.

שיף עייל שייף נפיק משכמו ומעלה הית, הוא גילה בקיאות נפלא בכל מכמני התורה, גמרא, ראשונים ואחרונים, טור ושולחן ערוך, והלך ללמוד קבלה בקביעות

אצל זקן המקובלים הגה"ק רבי יצחק כדורי זצ"ל.

לעולם יהיה אדם ירא שמים "מורי רבי היה הגה"צ רבי בנימין זאב חשין זצ"ל, היה אומר רבות הרב בצרי זצ"ל (שאגב מורנו הרב חשין היה תלמידו של סב זקנו הגה"ק רבי יהודה פתייה - שהיה דמות קמאת) הוא לימדני כי 'לעולם יהיה אדם ירא שמים' - קודם כל צריך להיות 'אדם' ואח"כ להיות 'ירא שמים'. מעודו ילד ועד סמוך לפטירת הרב חשין היה קשור עמו בעבודות אהבה, וכשהיה מזכיר את הרב חשין זצ"ל היה מתמלא ערגה וכיסופין לדמות יוקדת זו, אשר היה כל כולו אש קודש לעבודת הבורא.

הרב ירד בעצמו כשעיניו עצומות... הוא סיפר פעם כי הגיע לבית הרב חשין בחד הסוכות בכדי להקדים פני רבו ברגל, וזוגתו בצניעותה המתינה לו למטה. הרב חשין שאלו על אתר: היכן זוגתך? ומשהשיב כי במחנה או למטה, נחרד הרב ואמר: באתם הנה במאר שבע והקן משאירה בחוק? ומיד ירד הרב בעצמו וכשיניו עצומות בקשה בסבר פנים יפות לעלות לביתו, דהמתני אז בסיים הרב בצרי ואמר, ראיתו מחד גודל קדושתו כיצד עיניו נטועות בקרקע ומחד גודל מידותיו הנעלות... (אגב, פעם סיפר כי הגיע אל הרב חשין ובקשו כי יתפלל עבור רעייתו הממקשה לילד, ואילו הרב השיב על אתר: זוגתך כבר ילדה". ומשהודרו לברר זאת נודע לו כי בדיק בדקות הללו ילדה).

מבשרך אל התעלם כל חייו של הרב בצרי הוקדשו רק לדבר אחד: לקרב יהודה לתורה. תמיד אמר כי זו השליחות שלנו בעולם הזה, ומי שיכול לעסוק בקירוב חרקים ואינו עושה זאת, הרי זה עובר על "ומבשרך אל תתעלם". ואכן, ביתו הפך לחל התלפיות של יהודים רבים, בפרט צעירים ובני נוער שעלו אצלו להתחזק ולשמעו תורת מים חיים, והוא ברוב ענותנותו היה מרביץ בהם תורה ויראה ועבודת התורה. מדיהם היה לראותו כיצד היה יושב עם כל תלמיד ותלמיד ומסביר לו על מעלת קיום המצוות ולימוד התורה, עבודת המידות, וההתרחקות מדברים אלו טובים.

מהחולל המהפכה בנגב מהפכה אדירה חולל ראש הישיבה הגה"ב בצרי זצ"ל בעיר באר שבע, הוא צלל קשיים והתנגדותו בתעוזה בלתי נתפסת, ותוך עשרים שנה, עלה בידו להקים את הקריה החרדית, ובה שורות של מוסדות, תלמוד תורה, בית ספר לבנות, ישיבת "בית יוסף", כוללי אברכים, שיעורי תורה, כולל שיעור מדי ליל שבת למאות בני נוער שבאו לגלות את האור, וחלקם הגדול כבר הפכו לבני תורה של ממש.

התכסה בטליתו ונשכב על הריצפה... אהבתו לבורא ודבקותו בתורה היה לשם דבר. וביום שמתו תורה הייתה פורצת אהבתו זו הוציאה ביתר שאת. הוא היה רוקד באש יוקדת של אהבת התורה במשך כל הלילה. ועמניו הוא כי בשנה שעברה בש"ה התעטף הוא לפתע

בנימין הצדיק! - שביבים על האי גאון וצדיק מופלא זאב בצרי זצ"ל שנסתלק מעמנו!

זרע קודש מהצבתו הגר"ב בצרי נולד לפני כ-57 שנה להגה"צ רבי ששון בצרי שליט"א, נין ונכד להגה"ק רבי יהודה פתייה זצ"ל ולמורה הבן איש חי זיע"א. עוד בצעירותו ינק המנוח תורה וקדושה בבית שכולו הושטת על אדני התורה, יראה ועבודת הקודש. כבר משחר נעוריו הועידוהו הוריו לגדולות, כשהוא שוקד על דלתות התורה.

מה תעשי אם הפרנסה תהיה דחוקה? פעם סיפר, כי במהלך מגישותיו קודם האירוסין עם הרבנית ז"מ, מה תעשי אם הפרנסה תהיה דחוקה מאד? ובאותם ימים העוני היה גדול וקשה במיוחד. והיא ענתה בענווה יהודית שאפיניה אותה: אשטוף בתים וחודי מדרגות, ולא יירגע רגע מהתעלותך בתורה. הוא רצה לבחון ואת מידת מסירותה של הרבנית לעמל התורה, וכשהבין כי היא תאפשר לו להתעלות נסגר השידוך.

שיף עייל שייף נפיק משכמו ומעלה הית, הוא גילה בקיאות נפלא בכל מכמני התורה, גמרא, ראשונים ואחרונים, טור ושולחן ערוך, והלך ללמוד קבלה בקביעות

אצל זקן המקובלים הגה"ק רבי יצחק כדורי זצ"ל.

לעולם יהיה אדם ירא שמים "מורי רבי היה הגה"צ רבי בנימין זאב חשין זצ"ל, היה אומר רבות הרב בצרי זצ"ל (שאגב מורנו הרב חשין היה תלמידו של סב זקנו הגה"ק רבי יהודה פתייה - שהיה דמות קמאת) הוא לימדני כי 'לעולם יהיה אדם ירא שמים' - קודם כל צריך להיות 'אדם' ואח"כ להיות 'ירא שמים'. מעודו ילד ועד סמוך לפטירת הרב חשין היה קשור עמו בעבודות אהבה, וכשהיה מזכיר את הרב חשין זצ"ל היה מתמלא ערגה וכיסופין לדמות יוקדת זו, אשר היה כל כולו אש קודש לעבודת הבורא.

הרב ירד בעצמו כשעיניו עצומות... הוא סיפר פעם כי הגיע לבית הרב חשין בחד הסוכות בכדי להקדים פני רבו ברגל, וזוגתו בצניעותה המתינה לו למטה. הרב חשין שאלו על אתר: היכן זוגתך? ומשהשיב כי במחנה או למטה, נחרד הרב ואמר: באתם הנה במאר שבע והקן משאירה בחוק? ומיד ירד הרב בעצמו וכשיניו עצומות בקשה בסבר פנים יפות לעלות לביתו, דהמתני אז בסיים הרב בצרי ואמר, ראיתו מחד גודל קדושתו כיצד עיניו נטועות בקרקע ומחד גודל מידותיו הנעלות... (אגב, פעם סיפר כי הגיע אל הרב חשין ובקשו כי יתפלל עבור רעייתו הממקשה לילד, ואילו הרב השיב על אתר: זוגתך כבר ילדה". ומשהודרו לברר זאת נודע לו כי בדיק בדקות הללו ילדה).

מבשרך אל התעלם כל חייו של הרב בצרי הוקדשו רק לדבר אחד: לקרב יהודה לתורה. תמיד אמר כי זו השליחות שלנו בעולם הזה, ומי שיכול לעסוק בקירוב חרקים ואינו עושה זאת, הרי זה עובר על "ומבשרך אל תתעלם". ואכן, ביתו הפך לחל התלפיות של יהודים רבים, בפרט צעירים ובני נוער שעלו אצלו להתחזק ולשמעו תורת מים חיים, והוא ברוב ענותנותו היה מרביץ בהם תורה ויראה ועבודת התורה. מדיהם היה לראותו כיצד היה יושב עם כל תלמיד ותלמיד ומסביר לו על מעלת קיום המצוות ולימוד התורה, עבודת המידות, וההתרחקות מדברים אלו טובים.

מהחולל המהפכה בנגב מהפכה אדירה חולל ראש הישיבה הגה"ב בצרי זצ"ל בעיר באר שבע, הוא צלל קשיים והתנגדותו בתעוזה בלתי נתפסת, ותוך עשרים שנה, עלה בידו להקים את הקריה החרדית, ובה שורות של מוסדות, תלמוד תורה, בית ספר לבנות, ישיבת "בית יוסף", כוללי אברכים, שיעורי תורה, כולל שיעור מדי ליל שבת למאות בני נוער שבאו לגלות את האור, וחלקם הגדול כבר הפכו לבני תורה של ממש.

התכסה בטליתו ונשכב על הריצפה... אהבתו לבורא ודבקותו בתורה היה לשם דבר. וביום שמתו תורה הייתה פורצת אהבתו זו הוציאה ביתר שאת. הוא היה רוקד באש יוקדת של אהבת התורה במשך כל הלילה. ועמניו הוא כי בשנה שעברה בש"ה התעטף הוא לפתע

הגלימה שהחביא מתחת למיטתו... אבא תמיד חיכה למשיח - הליד בנו בכורו מ"מ שליט"א - החלום האמיתי שלו היה לראות את פני משיח. מתחת לשמחה, הוא שמר במשך המון שנים, גלמה מחובת מבלי שאף אחד מאיתנו ידע, את הבגד שאיתו תכנן לקבל את פני משיח וצקנו. הוא תמיד דובר על המשיח, במשחו שאנו חייבים לצפות ולהתפלל אליו בכל שעה. תמיד כשהיו שואלים אותו אם היה חרב צריך משהו, הוא ענה רק את המשיח: זה היה חלום האמיתי. זה מה שעשיתי, תקמת המסודות והפעילות הרבה היה כדי להגיע לתכלית - ביאת משיח ה"ח. חבל, חבל, כי נלקח מעמנו בשיא פירותו, מרומים: הוא מליץ ויש עבור הכלל והפרט, ועל בני הצדיקים ונביתיו וצאצאיו בפרט, ובקרב נוכח לראותו בתחיית המתים אגן.

ע"ד היום חשתי משמירת העיניים

למון הגה"צ רבי מיכל יהודה ליפקוביץ זצ"ל הייתה אמו שהתגוררה ברחוב בעל שם טוב בני ברק. הוא עצמו התגורר כידוע ברחוב ווילקוביץ. במשך תקופה ארוכה היה מגיע לבקר את אמו פעם אחת בשבוע, והנה לפתע החל להגיע מדי יום בימנו. כששאלה אותו אימנו למשר השיני, השיב לה: 'הרי יש בכך מצוות לאדם א.ס'. המשיכה אמו לשאול: 'אם כן מדוע עד היום לא נגדת כן?' והשיב בה, ראש הישיבה: 'עד היום חשתי משמירת העיניים, אולם כיון שעכשיו יש לי 'קטרק' בעיניים, ואני רואה טוב, נוצרה בפניי האפשרות לבקר מדי יום בימנו'. (טובך יעניו)

ע"ד היום חשתי לשמירת העין - הגרמ"א לפקוביץ זצ"ל

"בנימי השובבים" אמרו מכוזבים כל הרוצה לבוא ולתקן יבוא ויתקן" מתוך שיה שרפי קודש של הרב"ק בעל השמיר אמונים זצ"ל בשוכבי"ם האהרונה בנימי חייו ח"ל:

... כי ימי השובבים" הם בחינת עשרת ימי תשובה, רק עש"ה הוא בכללות ושובבים" הוא על תיקון מידת הדין, ובימים האלו הוא עת רצון גדול, כי מכריזים בשמם כל הרוצה לבוא ולתקן יבוא ויתקן, כי עכשיו זמן המסוגל לזה. כי עכשיו יבוא אחד ויבואו לתיקון מה שאין שבושבים, כל השנה במשך חודש אחר, כי אנו מקווים להשי"ת שזוהו השובבים" האחרון בגלות, ומי שלא תיקן מה שפגם מובא בספרים שלא יזהר לקבל מני משיח, לכן צריכים להזהר מ"א ולתקן מה שביבולמו.

אחד" מתוך מכתב לקראת אמירת כל התהילים בלילי ישישי בנימי השוכבי"ם) ישבנו ככה שעות ביגיעה בתורה, ואלאחר מכן יוצאים לרחוב ועוברים בין שתי גשמים, ועל ידי כי שבהים את התורה"

וזכרתי שראיתי פעם את הגאון הראב"ד רבי דוד ינגיזי זצ"ל, שהשקין והתמזיז הנודע ראיתי מביהמ"ד לקום ולצאת מכות המדרש "האל משה" לראש עמל בתורה לפני הצריים. קודם יציאתו מביהמ"ד ללכת לביתו, החל בוכה. שאלתי אותו למה הוא או עשה, וזו אומתו: ב"ה עמלנו מחיית היום בתורה, ישבנו כמה שעות ביגיעה בתורה, אך לאחר מכן יוצאים לרחוב ועוברים בין שתי גשמים, ועל ידי כי שוכחים את התורה, והלא אני צריך עכשיו לצאת לרחוב העיר, ויש שם תערובת עצומה, ומי יודע מה יהיה מכל עמלי. ועל זה שפך אותו צדיק דמעות. (אוסף אמורים)

"מה אני לוקח איתי לעולם הבא" - שביבים על ראש הישיבה הגאון הצדיק המופלא רבי ניסים טולדאנו זצ"ל

שלוש וחצי שעות בעיניים עצומות... סיפר הגר"מ סקלר שליט"א רבה על קרית ספר: זכיתי לראות את רבנו כמה פעמים בדיליזה בתל השומר, זה מבהיל על הרעיון, אין הרבה מה לספר מכיוון שפשוט במשך כל השלוש וחצי שעות שישב על כיסא הדיליזה, מהרגע הראשון עד הרגע האחרון היה יושב בעיניים עצומות ללא ניד עפעף עם האוזניות הגדולות עם השיעורים שלו. אנשים שלא עברו את זה לא יבינו מה זה אומר להיות מחוברים לדיליזה, שלא נדע ח"ו, יש אנשים ששואלים נפשם למות ממש רח"ל, אך רבנו ניסים, כלום! באהבה ישגה תמיד זה יותר נחמד מהכל.

נכנס עם מטריה פתוחה לבית המדרש וסיפר אחד התלמידים בימי השבעה, כי זוכר איך שפעם אחת בעת גשם, ראהו נכנס לבית המדרש עם מטריה פתוחה וכך הולך עד קוממו בלי לשים לב שיש לסוגרה! ולהפוך, סיפר בחור אחר שזוכר איך ראהו חוזר לבית מתחת לגשם עם מטריה סגורה! כל כך היה שקוע בתורה גם בלכתו בדרך!

על מה בכה באהרית ימיו בסוכות האחרון לימי חייו הוא סבל מאד, אפשר לומר יסורי תופת. ישבו אחרי הבדלה במוצאי שבת קודש והוא התחיל לומר "נו, אהנונו כבר מתקבצים...". והתחיל לבכות "מה אני לוקח איתי לעולם הבא...". "מה יש לי לקחת איתי" אמרנו לו כל התורה, כל התלמידים שהרב עמדי. אמר לנו "כן, אבל מי יודע מה תשאל לי מה". המשיח הגר"ליוניטשין זצ"ל היה אומר: אדם עשה מצוה ונהנה מהמצוה ומתאבה על הלואה שישאר לו חמשה אחוים מהמצוה, וכך ישב רבנו זצ"ל ומירר בכי "אני הולך ערום עריה". אשרי עין ראתה זאת! זיע"א.

ואז אמר לי רבנו, תעשה טובה תתקדם אתה הביתה, אני כבר אסתדר אתו. אני מודתני מה הולך להיות, ואז ראיתי כי החל אותו אדם אף לקלל אותו ממש בקללות נמרצות רח"ל. והוא עמד ושמע ואמר לו כן אתה צודק אני מקבל ומקבל. אני לא ידעתי מה לעשות עם עצמי, מצד אחד רבנו ציווה עלי ללכת הביתה ומצד שני... בזיון ת"ח, בסוף אותו אחד הלך לו, וניגשתי מיד אל רבנו להתנצל על שלא מחיתי על כבוד התורה. ענה לי: לא נורא זהו כבוד התורה שאני שומע חרפתי ושותק!

השכיב את ההינוק לידו וזרם... סיפר הגר"ד א. שליט"א: זכיתי להיות שכן במשך שנים אחדות בבאר יעקב, יום אחד רבנו הגיע אלי הביתה כשהתינוק הראשון שלנו בוכה ועוד לא ידענו איך לנהוג עמו. הוא ביקש להביא את התינוק, לקח אותו השכיב אותו על ידו והרדים אותו. כך עושים חסד. זוג צעיר מבודד בבאר יעקב וראש ישיבה עוצמתי נכנס, מה הוא מחפש? איך לחמם את הלב לקרב לאהבת ה' ולאהבת התורה!

הגר"נ טולדאנו זצ"ל

צדיק באמונתו יהיה עוד סיפר הגר"ל שליט"א: יום אחד ביקש ממני אם אוכל לקחת אותו ברכב לעיר ומלה היות ורוצה לפגוש שם איזה יהודי לאיזה ענין. נעניתו ברצון ולקחתיו. כשהגענו לרמלה שאלתי אותו מה הכתובת. לתקומתו הוא לא ידע מה הכתובת. שאלתי, אם כן לאן נסע? והוא אמר לי "אל תדאג" ואכן נסענו. לאחר כמה דקות כשנכנסנו ממש לתוך העיר ראינו איזה ילד על המדרכה ואז אמר לי רבנו לעצור. הוא פתח את החלון וקרא לילד "בוא הנני ילד מזה, איפה גר פלוני אלמוני". וראה זה פלא הילד מראה לנו: הנה ממש כאן ממול הוא גר...

אני הולך לכתוב מה שנתחדש לי בשינה... שקיעתו והתמדתו בתורה הייתה להפליא. לא היה זמן שלא למד בעומק ובכל כוחותיו. סיפר אחי הגר"מ מיכאל טולדאנו שליט"א: כשלמדיתי אותו שישב על הרב שניידר באנגליה, לילה אחד התעוררתי ואני רואה את רבי ניסים מתלבש ומתארגן בצאתו. שאלתי, לאן אתה הולך בשעה זו? וענה לי: "עמלתי במשך היום בתוסף קשה ולא הצלחתי להבינו, נתינתני הרבה ולא זכיתי להבין, בלית ברירה עליתי לישון, אבל הראש המשיך לעבוד בתוך השינה, ופתאום נתבאר לי הכל באופן נפלא. ומכיוון שמפחד אני שמה עד הבוקר אשכח, קמתי. וכעת אני הולך לכתוב מה שנתחדש לי בשינה, ועוד מטט אחרון לישון..."

ולעצוים יתן ה' ענוותנותו הייתה עצומה עד שלא הרגיש כלום, וכמעט אפשר לומר שלא עבד להיות ענו, רק שהרגיש שהיה כלום. וכמו שאמרנו בזה"ק: מאן דאיהו רב איהו זעיר ומאן דאיהו זעיר איהו רב. (מי שגדול מרגיש את עצמו ככלום, ומי שקטן מרגיש את עצמו גדול). והיה בורח מהכבוד כהוא ולא נתן שהתלמידים ינקשו לו את היד או יקומו מלא קומתם (רק בהידור).

זהו כבוד התורה שאני שומע חרפתי ושותק סיפר תלמי הגאון רבי יעקב אוהיון: בבין הזמנים היה רבנו צריך ללכת להתפלל מחוץ לישיבה, באחד מבתי כנסיות שבעיר. שבת אחת נטפל עליו איזה אדם שהיה מר נפש בגלל צרות שהיו בביתו ל"ע והתחיל להתווכח אתו, בהתחלה בשאלות מהחומש הראות שהיו ידען יותר מראש השיבה, ולאחר מכן מהתנ"ך למצוא כל מיני מקומות שראש הישיבה אולי לא בקי בהם. וכשהוא לא עלה בידו, החל ללעוק עליו ולהאשים אותו בכל מיני האשמות, האם ההחלפה מפאה למוטפתה בכוחה להעלות מזוז

החליטה האשה להתייעץ עם מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל, האם ההחלפה מפאה למטפתה בכוחה להעלות מזוז למחלתה. הרב שמע את השאלה ואמר "בודאי" ובירך ברפואה שלמה, אך היא הוסיפה ושאלה: "אמנם גם בעלי מסכים לכך, אך ישנה התנגדות קשה מצד ההורים ומצד המשפחה". מרן זצ"ל שתק לרגע וחשב, ואח"כ אמר בהחלטיות: "תחליפי ואל תחששי, אין שום זכות לא להורים וכל מה שמפחה להעדר בזה"ו ובה"ה האשה החלימה, ומאו וכתה להרצות בעשורת נכסים לחיזוק הנינוות.

יעידו שמים וארץ, כבר שלושה ימים שכאבי הראש הלפני כלא היו! לאחר שנישאתי התחלתי ללכת במטפחת, אך לצערי הטיפו לנו והצלחו לשכנע אותנו שכאבי ראשנו, הגיעו איתה אורחים בלתי רצויים, כאבי ראש אורחים שהחלו לתקוף אותי בלי שום הסבר. הסתובבנו מרופא מרופא לרופא ויבזבזנו למעלה מ-30,000 ש"ח על טיפולים דיקורים ושיקויים למיניהם, אך שום דבר לא הועיל. ניסענו להריה ל"כ"ק הגר"צ רב דוד אבוהצירני שליט"א, ובעלי שטח בפניו את צרתי, אמר לו הרב "תורקי את הטומאה מהבית", סתם ולא פירש. בעלי לא הבין למה התכוון הרב, אך הבעיר לי את הדברים. אני דווקא הבנתי, אך בניתיים שתקתי. חשבתי שזוהי עת רצון לבער את הפאה ביחד עם כל הדברים הצריכים עיור, והנחת את הפאה בשקית בפניה בבית. עוד לפני שהספקתי לשוחח על כך עם בעלי, הוא שלא ידע מה יש בשקית חשב שזה חלק מחמץ ושפרך את הכל. רק בליל הסדר הבחין שאני יושבת עם מטפחת ושאל מה קרה, אך לא רציתי לומר אותו והתמקתתי. למחרת כאשר שאל שוב, סיפרתי לו. צער גדול מילא אותו, אך במהלך שול המועד הצער התהפך לשמחה, כאשר פניתי

הנס הנורא שראיתי עין בעין בתי, את שלושה קטנטנים, חלתה ל"ע בגידול ממאיר במות. באם השבתות כששתה אצלנו - הוריה, הביא אחד הילדים עלונים מבית הכנסת, וביניהם היה עלון חיזוק בנושא הצניעות. היא ראתה שם לראשונה את דברי הנביא בשביעה פ"ג ה'לך וטפוף תלכנה', ואת מה שמפרש רש"י בשם התרגום יונתן בן עוזיאל 'שהיו קושרות פאות נכריות', ולאחר כמה פסוקים, על הפסוק 'ותחת מעשה מקשה קרחה' מביא רש"י שבגלל העוון האמור למעלה "הלך וטפוף תלכנה" אביא עליהם מכה המקרחת את הראש. בתי נבהלה מאד, מי כמוה יודעת איזו מחלה "מקרחת את הראש". עוד לפני הקידוש היא נכנסה עם בעלה לחדר, וביחד היא שהיא נוטעת את הפאה ועוברת למטפחת. מהחור היא יצאה עם מטפחת, והאווירה הייתה משתמלת. אך הנס עדיין בושש לבוא, והרופאים הודיעו לה שעליה לעבור ניתוח ראש קשה ומסוכן. הניתוח ערך שעות רבות, בחוץ גמרתי המטפחה את ספר התהילים עוד פעם ועוד פעם. לפתע התקשרה החתם של בתי לברר מה המצב ושמה שעדיין נמשך הניתוח, מיד תרמה גם היא את חלקה, וקיבלה על עצמה לעבור למטפחת לרפואתה. לאחר רבע שנה יוצא המתח ומספר: "במשך שעות רבות ניסיתי להשתלט על הגידול, אך לא הצלחתי. הגידול היה כל כך אגרסיבי והשתלט על שליש מכלי הדם. הרב לפני שעה הצלחתי פתאום להשתלט על הגידול והניתוח הצליח. אינני יודע כיצד קרה הנס הזה". הרופא אינו יודע, אך אהנונו יודעים היטב. ב"ה הבריאה בתי ושבתי לאיתנה.

הרה"ק רבי משה מרדכי מלעלוב זצ"ל הרב רב תבטאנס. אני מבקש שיפרסמו בשמי שנושטם שבעל זוזר את פאתיו וזמן זמן מאשר שהאשה תלך עם פאה" (מספר הרה"ק זלמן ברוך זצ"ל)

הכני נלדל ארבע וחצי שנים זה אמנם לא המון זמן, אך זה בהחלט מדאיג כאשר החברים מסביב ממעט כולם עם ילד או שתיים ואצלנו הבית שקט לחלוטין. איננו כלל לשיכוח או אונת היום שחזרנו ממקום מסוים, ואז אמרה לי אשתי "אני חושבת שאם יונתן על הפאה נזכח לשיעוץ השט"ם". לא האמנתי למשמע אותו, אך הבחתי "אם את באמת רצינית, אז עכשיו כשנגיע הביתה את משמידה מיד את הפאה, כדי שלא נעשה צחוק מהחלטה שלנו". היא הסכימה, וכך עשינו. חסדי ה' כי לא תמו ולא כלו רחמינו, באותו חודש ממש התבררנו בבשורה הטובה שבה יחלנו לה, ומספר חודשים לאחר מכן כבר נשמע קול בכיה של התינוק קטנה וחמודה מחדר הילדים שלנו!

לא נזיל להתעלם מדברי אחד ההורים המחלקה האונקולוגית בבית החולים הדסה עין כרם: באחד הילדות, בסביבות השעה שתיים לאחר שהילדים נדמו, ישבנו במחלקה מספר הורים. כשראינו את הפרופסור מנהל המחלקה עובר בסמוך אלינו, בקישינו ממנו לדבר איתנו, לומר לנו דברים שיכולים לעודד אותנו. הוא נענה ואמר לנו כך: "אני לא דתי, קיבוצניק שעבר, אין לי שום זיקה לדת, אך כיון שכולכם פה דתיים חרדים יש לי משוה להגיד לכם. לפני כמה שנים היה אסור לנשים הדתיות לחבוש פאות, ובאותה תקופה נכנסו לכאן רק שלושה או ארבעה ילדים בכל החודש"ו". כך הוא אמר, כיום, מגיעים לכאן בכל שני וחמישי ילדים ויותר, רובם חרדים, ה' ירחם. (ניתן לברור על כל עובדי ועובדות ועוד רבות נוספות ניתן להקשרי להרב אברהם ז' שליט"א מנהל ארגון "נפשנו" טל' 5810763 - 02)

סוד לבישת השק... "דע כי שולב שק ומבטל לפני יתברך ושואל ממנו שאלתו קורעין לו גזר דינו ומבטלין כל גזר דין שבעולם בכח סגולת לבישת השק ואין תפלתו חוזרת ויבטל" (חסד לאברהם) כל המינים שצריך להתאמץ תמיד להעלות בירור הגוף שפנלו בני הקליפות וזהו ענין השק שלבש יעקב להעלות בני"ק מעמקי הקלי' וכמוהו כן כל בניו אחריו צריכין לעשות. (תפארת שלמה) "אמר רבי חלבו כל מי שולב שק ומתענה אינו מעבירו ממנו עד ששעשה ביעו"ו" (קומני רוני) ענין השק הוא תיקון גדול לתשובה כי מכניע בזה ד' מאות קליפות במינון שק, ומוריד הארה מ' מאות עלמינו דכסופין" (קהלת יעקב) ניתן לרכוש שקי עיזים הידועים כסגולה לקבלת התפילה וקירוב הגאולה כמנהג המקובלים הקדמונים. וכן קוטרים בענין השק הכולל תיקונים נפלאים. להזמנות ב י-ם: 050-4134561 להזמנות מאשר הארץ: 02-5868041

עוד לא בא כבושם הזה הופיע הספר הנפלא שרבים ציפו לו "אמרי התורה" ובו מאות חידושים ופרפראות ממרן פאר הדור רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל ומחכמי ישיבת "פרת יוסף" על התורה. ניתן להשיג במחיר הקרן 30 ₪ פלא' 0548484303

לרפואת האברך החשוב והיקר שצריך ניסים גדולים - יהיו בעזרה"ת - אברהם בן עליה שיחי'. אמן. שרצונו הוא שילכו בצניעות ויקבלו קבלות בצניעות במיוחד לרפואתו. לזיווג הגון במהרה לאביהו בן סיגל. לרפואת שמה בת עזיזה. לרפואתה השלימה במהרה של רחל בת מסעודה תח'. לרפואת מיכאל בן פורטונה. לרפואת נאוה (נזנו) בת יעל. לרפואת והצלחת אוריאל בן אורית.

לע"נ וורדיה בת לפיעה ולע"נ דג - יריה בת מסעודה ולע"נ חיה בת קדומה ולע"נ מזג בת כמונה. ת.נ.צ.ב.ה.

א ש ב מ. לבריהגין ה ב ר ו ג ולס"ד בכל העניינים. ז.ג.ר.ב.א.מ. לבריהגין א.ה.ה.ש.ט. י ב ח לבריהגין ל.ד.י.מ.ו.כ"ט

הנה ימים באים... כי אם לשמוע דבר ה'... "בשורה משמחת" מכירת שאלים ונדל. שטלות. מוכנים ולפי הוונת חורפי וקייצי, לשבת יום יום. וכן מבוחר בדים לכל מטרה. (למנינים נעוטים בכלל) 077 2078120

דרך צדיקים - רח"ב בית ישראל 40 ירושלים זריעות לציונם של הבעש"ט הקדוש ולציונו של הרה"ק מברסלב זי"ע ושאר תלמידי הבעש"ט בכל עת - החברה הוותיקה והמוסדה ביותר - 02 - 5410100

לע"נ חכם מנחם מנשה זצ"ל והרב ל"ענין זב חשין זצ"ל - זיע"א. לע"נ האברך החשוב הרב חיים מנחם ישועה בן רג'יה מלכה זצ"ל. לע"נ עמואל ראובן חיים בן שיוול סימה ז"ל לע"נ חי ישועה בן מסעודה זצ"ל ומרים בת חוה עי שאזו ע"ה.

אי אפשר להתיר את ההלכה, ואם הוא רוצה, שיפיל עצמו מן הגג!

שבימים על הגאון האדיר רבי מאיר בראנדסארפער זצ"ל

העולם חושב כי יש לי זכרון אך הסוד הוא פשוט!

המשך דגריים מקדושתו של מרן הגאון האדיר הר"ר יוסף זצ"ל - דברים שנאמרו ע"י תלמידו הר"ר ג' גולן אלוף שליט"א מראשי כולל "יהוד דעת"

פעם סיפר לי יהודי מצרפת שהיה בקשר עם הרב בעת שהותו שם, הוא להרב מלווים מטעם הקהילה, הוא היה אחד המלווים, וסיפר לי דבר שהתפלתו ממנו, נכנסתי לחדר של הרב בבית המלון. הרב היה עוסק במסכת ביצה, שאלתיו, רבנו, למה אני לומד הרבה ושוכת, ואילו כבודי לומד ולא שוכח כלום? הרב השיבו: העולם חושב שיש לי זכרון, לא כן הוא, הסוד הוא פשוט ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עינכם למען תזכרו וכו'. זה הכל!

מרן הגר"ר יוסף זצ"ל

מימי לא הבטתי אני מספר כאן לבני תורה מה זה קדושה! לפני ארבע שנים היתה תקופה שמרן ז"ל היה חולה ברגליים, כל פעם היו מביאים את הרופאים הטובים ביותר, ולא היו יודעים מה הבעיה, והרב הולך צולע. עד שהבן של הרב בדק ומצא כי יש רב פצע (ומלצא) במותניים מיד פנה לרב, מדוע הרב לא אמר? וכי לא הרגשת? מימי לא הבטתי שם! היתה תשובה.

מה אתם מנימים לי בעת לב מיני נשים... כל הרופאים שהיו ליד הרב הוא הכירם, אך את האחות לא! לפני פטירתו הביאו את הרופאים שיבדו אותם. וגם הביאו את האחיות שדאגה במסירות לכל צרכי הרב. מיד הרב אמר: מה אתם מנימים לי כעת כל מיני נשים! משתבשו כי זו אחות שהיתה עוזרת בחדרו במסירות במשך שבועיים, נחה דעתו...

עלה מאה מדרגות הורה כמי שנשכח חש

שכיחתי מלווה את הרב הרב היה אומר לי כשניגע לרמזו תגיד לי. הרב היה עומד את עיניו בכל הדרך. פעם אחת הלכנו עם הרב, ירדנו אתו במדרגות בית הכנסת שלו (הישנה), היו שם מאה מדרגות. הרב ירד במדרגות האלו למטה. אלא שאז הוא נשם נשימה ויצאות מביט הכנסת, אבל הרב כאילו נשכח חש, רק ראה נשים וירודות, הוא הסתובב עלה מאה מדרגות עד למעלה, מיד פתח גמ' ושקע בלימוד, לאחר רבע שעה אמר לאחי הרב שמעון (הגר"ש אלוף) שליט"א, אפשר לרדת? אנשים כבר ירדו... אמרנו אז לרב, זה לא צריך להיות כן, שיאמר לנשים שימתנו עד שהרב יצא ולאחר מכן יצאו. הרב אמר לא, וכי הנשים יצאו לבית אחרי? הם צריכות להמתין לי! הלא הבעל יבוא אחיל לבית ויתחיל להתלונן מדוע אין אוכל וכדו'. זצ"ל. (מתוך קובץ "בתורת")

ואם הוא רוצה, שיפיל עצמו מן הגג, וכאשר אמרו התשובה לאתו שואל אמר, עכשיו הבנת שאין עוסקים בחומרה אלא הרי זה איסור גמור, שכאשר שמע את הקול הברור, הפל עצמך מהגג, א"א להתיר איסורים, תיכף שיגע שאכן יש כאן איסור. (הגר"מ מיטלבוים שליט"א).

החלל לא יוכל להתמלא עד ביאת המשיח שהגיע כבר קדושת האדמו"ר מאמשינוב שליט"א נכחד התבטא אבן נורא, ואמר בלשונו: "מדומני שהחלל לא יוכל להתמלא עד ביאת המשיח".

אם תקבלו חיזוק בצניעות הכל יסתדר כמו כן בני ישראל ובנות ישראל שלא זכו להפקד בוש"ק, וחיפשו לו מיני עצות לישועות ושישעו בוש"ק, היו פונים לרבי מאיר, ורבי מאיר היה נותן עצה ולקח האחריות על עצמו, ומיה היה אומר: קבלו עליכם הנחמות בצניעות, וקבלו עליכם הוספה ביראת שמים, ואז יהיה הכל בסדר בעוה"שית, והיה מביטין שאם יקבלו קבלה של צניעות, הוספה בצניעות, הורדה במלבוש חיצוני, או שיארכו את השמלה, בשרך זה וישעו בוש"ק, כמה מס' ר' מאיר עצמו על ענין הצניעות. (הרה"ר ר' ישראל מאיר ברנר שליט"א).

השגתי כי רצון ה' כאן לא להחמיר... עוד מספרים בני המשפחה, שפעם אחת הזמין הרב את אחד מהני שבורי לב שיבואו לאכול אצלו בפסח, ואותו שבור לב לא רצה לאכול ממצותיו של רבנו אלא הביא עמו את מצותיו, והמזות היו מצות מכות, שאצלו אין מנינים בבית. אולם רבנו לא נתן לפגוע בו, שאלוהו בניו, הלא החמרת על כן חומרות על פסח, וכאן מכלים, ויען רבנו: החמרות שאני מחמיר היו הם חומרות לעצמי ולא כלפי אחרים. שכל מה שהיה מחמיר היה משום שכן ציוה ה', וברגע שהשיג שרצון ה' שכן אין להחמיר משום שם אדם לחברו, הרי שיותר על כל חומרותיו.

מדוע קבע שיעור בערב שבת? היה לו שיעור קבוע בעש"ק שנים מרובות, ופעם אמר לי על מה שהוא כל כך מקפיד על שיעור זה, משום שכל העולם סטודים עכשיו בהכנות לשב"ק, וחסר תורה בעולם, לכן קבע שיעור זה לריבוי התורה בעולם, זה היה תכליתו, והיה אומר את שיעורו בכל מצב, וכמה וכמה מורי הוראתו דללו בגלל שיעור זה, וכמו כן יצאו לאור הספרים הידועים, ועל ידי כך התפרסם עוד שיעורים ביום שישי. סליחה, אני מבין צרפתית...

על דקדושתו ותמימותו משום תמים היתה סיפרי לי אחד, שפעם אחת נכנס רבנו לבית מרקחת, והיו שם שני יהודים ודברו בשפה הצרפתית כדי שלא יבנו את מה שהם מדברים, מיד אמר להם סליחה, אני מבין צרפתית ודבר זה בא מתוך יראתו ונאמנותו, כן היה בילדותו וכן היה לאחר מכן, וקיבל הנהגה זו מאביו הר"ר זצ"ל. סליחה.

מכתבים ותגובות

לכבוד עלון עקבתא דמשיחא! שלום וברכה. שלחתי סך של 20 ש"ח עבור הוצאת העלון, מאחר ששמענו שאם רואים ישועות במסיתים לתרום וזה עורר אז בתה היתה צריכה לעבור ניתוח בעיניה. וב"ה אונתו אחרי הניתוח שלבטי החלמה. גם אני הבטחתי לעצמי לתרום. בתודה רבה והמשיכו לעשות חיל.

לכבוד העלון החשוב "עקבתא דמשיחא" שלום וברכה! מצו"ב 50 ש"ח עבור העלון - קיבלתי על עצמי שהם אינברו בהצלחה ערטי ראשון של משך הרשימי אתרום למען העלון 26 ש"ח, ועברתי במחצתה!

לכבוד העלון היקר מאל והחשוב בלי שיעור "עקבתא דמשיחא". קשה לי לבטאות את עוצם הערכת אליו על אשר זכתה בדור זה מן השמים להיות מה לקהל יראי ה' אשר מצב הקדושה נוגע ללב, ומרגישים הרבה פעמים חלשות הדעת נוראה מהמצב השורר ותמחים ושואלים את עצמם, האמנם עד כדי כך האמת נעדרת? ומתקיים בהם ראי חטא מאסו, ומבקשים ומתמפשים חיזוק בצורה של חיבור עם ועוד ראי ה' כמותם ויחד איש את יקרו ועוזרו לעמוד בפרץ ולא ליפול מכל הרוחות הזרות הנושבות בכל עת ועונה. ולכונן "עקבתא דמשיחא" השפעתו חזקה עד מאד (ב-2 מישורים) המסרים והחיזוקים המובאים בו בצורה אמיתית וקנה, ובפשטות קדושה, מחללים עד הנפש פימה ופועלים! את פעולתם לטובה, לעיתים התגלות ממש, ולעיתים בסתר עוד קצת ועוד קצת. (ב) עצם זה שקיים בדורנו כזה עילן שמתבטא בצורה כזו, מחזק מאד מאד את קהל הרואים לדבר ה', שאף הם בהתמודדות יום יומית קשה עד מאד, ושואבים מזה עידוד יש עוד רבים כמותם שלא נכונעים וממשיכים לחלום את מלחמת ה' בעמלק עם בית אומ"צ ב"א. יעורר לכם הקב"ה שתזכו לכוון את פעולותכם לשם שמים, להרבות קדושה וטהרה בישראל מתוך אהבת ישראל ואהבת השי"ת,

דלתו פתחה לכל ביום ובלילה לא היה אצלו הבדל בין יום ללילה, ותמיד היו יכולים לפנות אליו בשאלה, דלתו הייתה פתוחה גם באמצע הלילה ולפנות בוקר, ומיעול לא היה אזנו מוגבל מלגשת אליו בשאלה בדבר השם זו הלכה, בין בערבי שבתות ובין בערבי פסחים. ושמעתי עליו שפחות שנתקרב ביותר ליהדות, בראותם את אופן גישתו לענות לשאלותיו, שראו בו את המעלה הנשגבה הזאת כי חסדי אהל, שלכלל את ידיו והנמיק והשפיל את עצמו מן ההר על העם. (מהספד בנו הגר"מ ברנסדורפר שליט"א).

ששה עשר שנות רציפות, וסיפר לי יהודי אחד מזיקרונת ימי נעוריו, שאבי זצ"ל היה יושב ויוסק בתורה בהתמדה עצומה, במשך ששה עשר שנות רציפות, כמי שכל מה שנעשה סביבו אינו נוגע לו כלל. התמדתו העצומה הייתה באופן נדיר ביותר, ולא מצינו כדוגמתה. ולא היה לה שום גבול ומעצור, וגם בערבי הימים טובים וערבי פסחים, היה עוסק בעניני הבית ברוזיות עצומה, ותיכף ומיד רץ לבית המדרש להמשיך בלימודו. (ה"ל) אפילו על דג מלוח לא ישאלו...

פעם אחת נישא אליו יהודי אחד והקניט אותו בדברי זלזול, ואמר לו, למה הק להוט כל כך אחר הלימוד, וכי אתה מדמה בנפשך להיות גדול הדור, אל תרמה את עצמך, עדיף שתשוב לביתך לעזור בהכנת צרכי החג, והסיף ואמר לו בלעג, אל תשלה את עצמך בדמיונות הבל, לא יגדל ממך מאומה, אפילו על דג מלוח לא ישאלו לדעתך... (ה"ל)

הריד את האבק שעל נעלו... כל מקום שפונים שומעים בשבג גדולתו, וסיפר לי בנו של הר"ר ז"ל יצחק דוד גולדפראב מנקה הדעת שברושלים, שפעם אחת הלך אביו ברחוב וגש בעל הקנה בושם, נישא אליו ושחה על הארץ והוריד את האבק שעל נעלו, כדי לקיים את מתאבק בעפר רלחים, והזר דבר נורא, מי לנו כמותך צדיק נשגב, והיה גדול ממנו בהרבה שנים, לקיים כן בעצמו. (ה"ל) אין עצה ואין תבונה נד' יהודי אחד ביקש שיתירו לו דבר שאסור לעשות, ופנה לשם כך מרב לרב, ואיים שאם לא יתורו לו הדבר הרי הוא עלול לעלות על הגג ולקחת את חייו, ופנה מרב לרב, ולא ידעו מה לעשות עמו, משום חשש פיקוח נפש, וכאשר פנו לבעל הקנה בשם, נעמד ואמר, אמרו לו, שאי אפשר להתיר את ההלכה,

לכבוד מערכת עקבתא דמשיחא. מצו"ב סך 100 ש"ח עבור עלונכם הנפלא, שבני עיר צריך להכיר הדירה ואמרתם שאם ימצא בקלות אתרום סך זה לעלונכם, וב"ה ממש תוך כמה ימים נמצא שוכר לדירה, וישר כח על זיכוי הרבים הנפלא ופרסם בעיני קדושה וצניעות המשיכו הלאה, וזכות הרבים תגן עליכם. מקבלים שם. ביתי עילית.

ל"ל עקבתא דמשיחא. ברוצני יהדות קבוע לב על הספרים המיוחדים והגליון שמחזק מאד, ובפרט מי שקרא את הספרים על ר' יוסף וולטרן זצוק"ל מתפעם ומתרגש מגודל השפעתו והגדלות - חסר לו היום בדרך של הסתרת פנים גדולה בעניני המופתים שהקב"ה עשה בדורות שעברו בגלוי, וכן מי שקרא על תקופת הבעש"ט ואור החיים הקדוש ושרא הגדולים חושב שבזמנם לא ידעו עליהם - הקב"ה פרסם אותם בדורותם והיו שלא האמינו - וגם בדורנו הקב"ה שלח לנו (למשל) דרך הגליון הספרים של עקבתא דמשיחא משרב הקב"ה למי שגמר עלינו ויש צדיקים בדור, והעונה הגדולה שלהם שלא רצו פרסום בשום פנים. כמה צריך להתחזק במידת הקנה והצניעות. תבורכו משמים. מצו" הרוממותו 130 ש"ח. בברכה מו. אבות הדורים.

לכבוד העלון הקדוש! נדרתי 50 ש"ח לעלונכם אם באו תתקבל לן סמך לבית וב"ה הקהילה. בברכה אורי כהן בת ים.

לכבוד העלון החשוב עקבתא דמשיחא. תודה רבה שאתם מזכים אותנו מדי חודש בדברים שמשיבים את הנפש ונותנים חיות לע"י צמאים לדבר ה'. קבלנו ע"ע שאם נמצא עבודה תוך חודש אז נתרם לעלון הישועות! וב"ה ה' ענה לתפילתנו ומצאנו עבודה אישית ולא שאמנו ניסנו לבדוק על אותו מקום אלא שהם פנו אלינו, ישועת ה' ממש נב. תודה על הסיפורים במתן זצוק"ל זכותו תעמוד לכל ע"י ויחיש את הגואל אמן! בכבוד אביחיל ע. נתיבות.

אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה' (משלי כא, ל) עובדא שמענו מפי הרה"ר ר' מאיר ש' שליט"א: פעם, בשעותי בבית הגר"ר רבי משה יעקב קרמר זצ"ל בכפר דעיון (אשר היה מהצדיקים הנסתרים שבדור), שהה במקום אף הר"ר ר' יוסף וולטרן זצ"ל. בתוך כך, נכנסו לבית הרב זוג ערבים רחוקים מן הדת, וביקשו לשוחח עם הרב קרמר ביחידות. הרב נכנס נמס לחדר צדדי, שם שוחחו עמו ביחידות כאשר הדלת סגורה. בחוץ, לא נשמע דבר משיחתם. כאשר יצאו הללו מן החדר, פנה לעברם רבי יוסף אומר: "לא יעורר לכם דבר!" בעוד הללו עומדים המומים, המשיך רבי יוסף ואמר: "אתה כהן! והיא רוצה להתגיר ועל פי תורה זה איסור, ודבר שהוא נגד התורה - לא יעורר כלום!" (ע"פ הלכה כהן אסור בגיורת. ומ"ס הל' איסור"ב מ"ח ה"ג, ונפסק בשו"ע אבה"ו סי' 1 סעיף ה'). הבחור, אשר הבין מנט כי איש קדוש עומד לפניו, ניסה להצטדק, וביקש מרבי יוסף, שיתן לו עצה, מה יוכל לעשות. רבי יוסף, אשר חך מרוא שמים עמד לומר ענינו, זעק לעברו: "שום דבר! ואם לא תשמע לי - אז תמות! אתה בחור, למרות ששמע את דבריו החריפים של רבי יוסף (ואף הרב קרמר אומר לו אותו הדבר, כמובן), השיב לרבי יוסף כי יוועץ... ונבראה בלב לא אבה לשמוע לדברי שני הצדיקים. השניים יצאו מבית הרב ובעודם חוצים את הכביש הסמוך עבר במקום סטרטוסר מפע בחורו ה"ל מיעה ישירה. הבחור הוביל מנוצ אנוש אל בית החולים, ולאחר כמה שעות נפח את נשמתו. יש לציין, כי לבחורה לא אירע דבר. כפי הנראה - מסיים איש שיתנו, היה צריך הלה לציית מיד לדברי רבי יוסף, ולא להתמאמר כלל, שכן רבי יוסף בקדושתו וביראתו מן הבורא, לא יוכל היה לסבול שהללו יעברו איסור מן התורה. ומה שיצא מפיו, התקיים באותו בחור מיד, ודין שמים מגע בו.

מתקדשים ומיטהרים בימי השבועים! נטהר מוחנו וליבנו מכל מחשבות איסור. ספר תורת ההרהור על איסור ההרהור עבירה. אוצר נפלא וייחודי על איסור המור זה עם 36 תשובות מנור הגאון ר' חיים קניבסקי שליט"א. הרב יצחק זילברשטיין שליט"א: ספר תורת ההרהור הוא ספר נחוץ. * 108 ענות הדרכות וסגולות להנצל מהרהור 3-פרושים לואמרו בחול"ל "הרהורי עבירה קשים מעבירה". להשיג בטל: 03-6166893.

אני חש כאן חילול שבת! - עובדות חדשות על מרן איש האלוקים הבבא סאלי זצ"ל
הים נח מועפם...

בערב ראש השנה תשי"ב לקראת סוף החודש, עלו הבבא סאלי ומשפחתו על האנייה שתביאם ארצה. כמנהגו בקודש, הסתגר בחדרו ונסק בתורה ובעבודה, ולא להתעניין במתרחש סביבו. בני המשפחה הנוסעים שהיו על הספינה, הרבו לסיק בתישבוים המייגעים על אודות המרחק שאותו כבר הספיקו לעבור... באחד מימי נסיעתם, התחוללה לפתע סערה עזה בים, שטלטלה את האנייה כקנה קש. הנוסעים הורדו עד מהרה מהספינה לירכתי הספינה ולקרקעיתה. המצב הלך והתדרדר. רבים מהם נתפסו לייאוש. מלחי האנייה כבר החלו להיערך לשעת חרום הקרבה והולכת. לפתע, נזכר משהו כי ישנו צדיק שספן בחרו שאולי יכול להציל את המצב. מספר נוסעים נקשו על דלת חדרו, ומשנפתחה, ספרו לו על המתרחש באנייה. "שרבנו יעורר רחמים עלינו", הציעו בו. הבבא סאלי, שלא היה מודע לכך כי מסביבו יהום הסער, הוציא מבין כליו את כוסו של זקנו הקדוש ה'אביר יעקב', מזג לתוכה יין וביקר עליו 'בורא פרי הגפן'. עם שאריות היין שנתר בגביע, עלה אל הספינה ושפך אותה אל נחשולי הים הסוערים. וראה זה פלא: הים נח מיד מועפו ויקם סערה דלמה, לשמחת ליבם של נוסעי האנייה. גם קברנט הספינה מיהר להודות לצדיק על הנס הגדול שחולל. הבבא סאלי שב לחדרו ולא יצא ממנו, עד שהגיע לארץ. בערב ראש השנה, בבוקרו של יום, הטילה האנייה עוגן בממל חיפה, משרד הרב הגיעו המונים לקבל את פניו. ואחד מעולי מרוקו שנהיה מראשי השלטון הגיע לבבא סאלי את מכוניתו, על מנת להסיעו לביתו של ידד המשפחה, שבביתו הייתה אמורה להתקיים קבלת פנים נלהבת. אך אכזבתו הייתה רבה כאשר הבבא סאלי דחה את הצעתו. "מדוע?" תהה הלה. "מפני שחש אני כאן חילול שבת", השיב הבבא סאלי. הלה שהיה מסורתי התנצל והדגיש כי איננו מחלל שבת. "אתה אולי אינך מחלל שבת", אך רבך מחלל שבת, כי נוסעים לא בשבת, ואנוכי לא עולה על רכב שמחלל שבת!" (מעדות ר' שלמה פלטר הי"ד ממקורבי הבבא סאלי באותה תקופה).

מרן הבבא סאלי זצ"ל

הרב וויס מספינקא נקרא להנס... הרה"צ רבי אלתר בן ציון מאיר אביש וויס, האדמו"ר מספינקא רמת אהרן שליט"א שאביו הקדוש זצ"ל היה מגדולי המקורבים לבבא סאלי סיפר כדלהלן: "אבא רבי מביקורינו, במדומה שהיה זה בשושן פורים תשמ"ג, כשנה קודם ההסתלקות, הגענו לבית שברחוב כלפון וגילינו תורו אנשים ארוך ממתין להיכנס לבית רבנו הבבא סאלי. עמדנו כמה דקות בצד, כשלתפע יצא הגבאי והכריז: 'הרב וויס מספינקא ייכנס אל הרב'. (כיצד ידע אין זו שאלה...) בקושי פילסנו דרך בין ההמונים, שרטנו בקול למה יש לנו פרוטקציה. כשנכנסנו, ראינו כתמיד את הספר הקדוש 'אמרי יוסף' פתוח על השולחן. בבא סאלי החווה עליו ואמר: 'ידעתי שתבואו. ראיתי בספר'. והי' לפלא... נהג המוניט זקן: זה לא הנוסע שהבאתי... מביקור לביקור בנתיבות התעצמו החיבה והערצה שבין הבבא סאלי לאביו רבי אייזיק. 'פעם הביא אבא בחור מבורג שלא נמצא לו שידוך. נדרסו, הגיש לו הבבא סאלי בבוקר מים. בחבור נושע מיד לאחר מכן. 'בביקור ההוא הייתי עד למחזה נפלא', נזכר האדמו"ר. 'מתחת לבית התעורר ויכוח קולני בין נהג מונות לנוסע. 'זכה לא אתה', צעק בעל המונות, ואילו האיש השיב: 'זה אני'. התקרבתו ויכוח לראות על מה נסוב הוויכוח. התברר שנהג המונות הביא אדם שמשותק ברגליו ומודה על קביים, ועכשיו מבקש אדם בריא ושלם לשוב איתו וטוען שהוא הנוסע הקודם. 'העימות התלהט, ואבא זצ"ל קרא לאיש ביישק לשמוע ממנו מה קרה. לתדהמתנו, הוא אמר שהגיע בנכותו לבבא סאלי, שהורה לו לזרוק את הקביים ולהחליף ללכת. 'בכית', הוא סיפר. 'אמרתי לו: כבוד הרב, אני אפול. אין לך ממה לפחד, ענה בבא סאלי. בבית שלי אין ממה לפחד. והנה אני הולך על שתי רגליי'. זיע"א.

מוחה של תורה ומה חכמיה! - עובדה מופלאה על מרן הגר"מ פיינשטיין זצ"ל! כבינוס של ראשי ישיבות מטעם נשיאות מפעל השי"ס שנועד בביתו של הגר"י זלברשטיין שליט"א סיפר הגאון הגדול רבי ברוך דב פוברסקי שליט"א סיפור מופלא המוכיח על החיוב הגדול לשמוע בקול חכמים. היה זה בתקופה שבה כיתן מרן הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל כרב ברוסיה. באותה עיירה היה מלשין שהטיל את חיתתו על היהודים, וקברתו לשלטונות אפשרו לו למסור את רעיו שפחדו ממנו פחד מוות. צרות צרורות הטב האיש בחייו לקהילה שסבלה ממנו על ימין ועל שמאל. שמו יצא לשימצה בימי כל, ואחיו היהודים גידו אותו והתחזקו ממנו כמחשווי קשת. כך עד יומו האחרון. יהודי הוא בכל זאת יהודי, נשמת אלוך ממעל, דורשת את שלה, והנה, בימיו האחרון של המוסר, כשהגיש שעתו קרובה עלות לפני בוראו ולמסור לו דין וחשבון על מעשיו הנוראיים שפעל בימי חייו, ביקש המוסר לקרוא אליו את אנשי החברה קדישא והדיע שיש לו מסר מיוחד אליהם. כשהגיע אנשי הח"ק אל מיטתו, אמר להם המוסר שכיוון שהוא יודע שהחטאים שעשה בימי חייו הם חמורים מאד, הוא מבקש לכפר ולו במעט על דרכו הנלוזה. "אנא, קברוני בקבורת חמור, דחינו לא בשכיבה כמו שקבורים כל מתי ישראל, אלא בעמידה", התחנן. האנשים שעמדו סביב מיטתו התרשמו שדבריו של המוסר נאמרו בכנות רבה, והבטיחו לו שיעשו כבקשתו, ואף חתמו על צוואתו שבה נכתבה הבקשה. הגר"ד פוברסקי המשיך לספר שלאחר הפטירה הגיעו הדברים ליד המרא דאתרא, רבי משה פיינשטיין זצ"ל, וכשמע הגאון את ההבטחה שנתנו הח"ק למוסר, התנגד לכך בכל תוקף ואמר: מכיוון שבש"ע נאסר לקבור יהודי בקבורת חמור, כיון שזו היא קבורה בזויה, הוא אוסר בכל תוקף לקיים את ההבטחה שניתנה למוסר והוא ייקבר ככל אחיו היהודים. המוסר ניקב, כמובן כפי שציווה הרב. למחרת בבוקר, מיד לאחר הקבורה, מתדפקים אנשי המשטרה החשאית, ה'נ.ק.ו.ד.", על דלת הח"ק ומבקשים בתוקף לפתוח את קברו של המוסר הביטו לא עזרו לה"ק. ה'טעינונים שאסרו לפתוח קבר לאחר הפטירה. אנשי המשטרה איימו שבאם לא יפתח הקבר, הם ייעשו את החלטת עליהם... אנשי החברא קדישא הבינו שהם בסכנה ובליתי ברירה פתחו את הקבר. השוטרים בדקו את המצב הביטו זה על זה, והלכו לדרכם. רק אז הבינו חברי הקהילה היהודית איזה נס אירע להם בק שצייתו לדבריו של מורם ורבים. הסיבה לדרישת המשטרה לפתיחת הקבר הייתה, כמובן, כדי לבדוק איך נקבר המוסר, וזאת כדי להיווכח האם הקהילה הענישה אותו לאחר מותו וקברה אותו בקבורת חמור או לא. אם היה האיש נקבר כפי שכתוב בצוואתו, היתה כל הקהילה שסכנת מוות. (בקהילה הסובבת גורסה שהעניין כולו היה פרי יוזמתו של המוסר, שביקש שיקבורו כך ואח"כ סיפר למשטרה שהיהודים ירצו מן הסתם לנקום בו ויקברוהו בקבורת חמור). רק דעת התורה של מרן הגר"מ פיינשטיין זצ"ל שאסור לזוז מבולא הנמה ממה שכתוב בש"ע הגילה את כל היהודים. יש בכך עדות נוספת לגדולתו של האגרות משה' שהיה מעמיד העם היהודי בשינם שלאחר השואה, ועדות על נצחיות התורה שרק המקיים את כל מצוותיה יראה טוב בחייו ויזכה לראות את הקב"ה על כל צעד. (טובך יביעו)

הכתובות לסייע להוצאת גליון קטן זה היו"ל במסירות ומופץ בשלושים אלף עותקים. ת.ד. 57194 ירושלים

בשורה משמחת

לבקשת רבים הוצאנו לאור חלק ב' של אוסף גליונות "עקבתא דמשיחא" מהשנים האחרונות.

כל הגליונות הללו משולש וחצי השנים האחרונות הודפסו מחדש בהדפסה צבעונית ונייר כרומו עבה ויפה ותפירה חזקה וכריכה קשה ומהודרת. החפצים להזמין יראו לשלוח ל- ת.ד. 57194 ירושלים 60 ₪ עבור הספר + דמי משלוח 15 ₪ ויקבלו את הספר עד לביתם. (אלו אשר שלחו כבר יקבלו זאת לביתם בשבוע הקרוב):
ניתן להשיג את הספר במקומות דלהלן:
ירושלים וכל הארץ: 02-5328911
בני ברק והאזור: 05276 53662
בעוד שבוע יהיה ניתן להשיג גם במקומות דלהלן:
בית שמש: 05731 50269 ביתר עליה: 05731 57539
אלעד - פתח תקוה: 05484 05741 אופקים: 05484 75308
קריית ספר: 04 6922739 צפת: 05484 34448
טבריה: 048913 05041 ראשל"צ: 05484 12821
חולון: 05271 68980 05259 58736 נתיבות: 05271 68980
יהוד: 05271 26369 אשדוד: 05271 33535
חדרה: 05484 63006 גני תקוה: 05041 32430

היות והודפס כמות מצומצמת, הזריז נשכר וכל הקודם זוכה!

(חלק א' אול מוזמן ואין ניתן לע"ע להשיגו)
בחלק מהמקומות הנ"ל ניתן עדין להשיג ספרים אחרונים של "הצדיק הפלאי" ב' כרכים נפלאים על הצדיק הנסתר ר' יוסף וולטוך זצ"ל
בהוצאת חלק א' לאחר שלושה שבועות לא היה ניתן להשיג. והזריז נשכר!

